

و در این رویداد مهم به میدان برود.

۲۰۱۲ لندن؛ نخستین حضور زنان و اولین برد

در المپیک ۲۰۱۲ لندن، ایران برای اولین بار دو نماینده در تنیس روی میز داشت و نخستین حضور یک نماینده در بخش بانوان (ندا شهسواری) را در المپیک داشتیم.

سومین اتفاق تاریخی هم کسب اولین برد تاریخ این رشته در ادوار المپیک بود.

پیش از این و در چهار حضور قبلی، نمایندگان ایران هیچگاه موفق به کسب پیروزی مقابل حریفان خود نشده بودند و در این المپیک بود که نوشاد عالمیان برای اولین بار توانست به پیروزی دست پیدا کند.

نوشاد عالمیان، در این بازی‌ها با دو پیروزی و یک شکست تا راند سوم بالا آمد تا اولین بردهای تاریخ پینگ‌پنگ ایران را رقم بزند.

ندا شهسواری نیز که اولین بانوی المپیکی تاریخ تنیس روی میز ایران نام گرفت، برابر حریف نیجریه‌ای شکست خورد و از دور مسابقات کنار رفت.

۲۰۱۶ ریو؛ اولین حضور با سه نماینده

بازی‌های المپیک ریو، بهترین نتیجه‌ی تاریخ پینگ‌پنگ ایران از لحاظ کسب سهمیه‌ی المپیک بود. نیما عالمیان و ندا شهسواری، با قهرمانی در رقابت‌های انتخابی المپیک در آسیای میانه، جواز حضور در ریو را گرفتند و نوشاد عالمیان نیز در رقابت‌های گزینشی بعدی از قاره‌ی آسیا المپیکی شد، تا پینگ‌پنگ ایران برای اولین بار در تاریخ، سه نماینده در المپیک داشته باشد.

نوشاد اگرچه در فینال رقابت‌های کسب سهمیه در آسیای میانه، رقابت را به نیما باخت، اما در ادامه توانست به طور مستقیم المپیکی شود و دومین المپیک خود را تجربه کند.

در این بازی‌ها، نوشاد عالمیان برخلاف المپیک لندن، کم‌فروغ و ناآماده حاضر شد و در همان گام اول از دور رقابت‌ها کنار رفت. او در دور اول به مصاف بویان توکیچ از اسلوونی رفت و در جدال با نفر ۵۳ رنکینگ جهانی، با نتیجه‌ی چهار بر یک شکست خورد و حذف شد.

پیش از نوشاد هم ندا شهسواری در همان رقابت اول با قبول شکست از حریف خود، از دور رقابت‌ها کنار رفته بود. شهسواری که مانند نوشاد، دومین المپیک خود را تجربه می‌کرد، پس از استراحت در دور نخست، در دوم برابر الکساندری از بلاروس به میدان رفت و با نتیجه سه بر چهار برابر این بازیکن که رنکینگ ۹۳ جهان را در اختیار داشت، شکست خورد و از دور رقابت‌ها کنار رفت.

آخرین نماینده‌ی ایران در ریو هم که از دور رقابت‌ها کنار رفت، نیما عالمیان بود. او که دور مقدماتی توانسته بود جها کاناک، شانزده ساله از آمریکا را مغلوب کند و به جدول اصلی برسد، در دور نخست به مصاف اوویدیو اونسکو از رومانی، نفر ۷۸ رنکینگ جهانی رفت و در یک دیدار یک طرفه، با نتیجه‌ی چهار بر یک مغلوب شد و سومین و آخرین حذف‌شده‌ی تنیس روی میز کشورمان لقب گرفت.

پرچم چپ‌دست‌ها بالاست!

یکی از موارد جالبی که در بررسی المپین‌های تنیس روی میز جلب توجه می‌کند، غلبه چپ‌دست‌ها به راست‌دست‌هاست. اتفاق کم‌نظیری که با توجه به کمتر بودن تعداد چپ‌دست‌ها در تمام دنیا، جالب و عجیب به نظر می‌رسد.

از میان هفت نفری که از تنیس روی میز راهی المپیک شده‌اند، افشین نوروزی، شاهین اخلاق‌پسند، نوشاد عالمیان و ندا شهسواری، چهار بازیکن چپ‌دست هستند و ابراهیم علی‌دخت، مجید احتشام‌زاده و نیما عالمیان هم بازیکنان راست‌دست را تشکیل می‌دهند.

این تازه پایان راه نیست و نگاهی گذرا به بازیکنان برجسته‌ی تیم ملی در سال‌های گذشته نشان می‌دهد که چپ‌دست‌ها اغلب در برهه‌های مختلف به قهرمانی در تنیس روی میز رسیده‌اند و جزو نفرات برتر ایران بوده‌اند.

نمونه‌ی بارز آنها مهران احدی است که تا حوالی چهل سالگی یکی از بهترین‌های ایران بوده و هست، یا واحد مالمیر که در حدود بیست سالگی همه‌ی خوب‌های ایران را برد و نفر اول کشور شد.

در مجموع، آمار و ارقام نشان می‌دهد که آمار چپ‌دست‌ها در تاریخ تنیس روی میز ایران همواره از متوسط جهانی بالاتر بوده و این بازیکنان از جایگاه خاص و ویژه‌ای برخوردار بوده‌اند.